

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 25ης Νοεμβρίου 2014*

«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Αίτημα αποζημιώσεως»

Στην υπόθεση T-384/11,

Safa Nicu Sepahan Co., με έδρα το Ισπαχάν (Ιράν), εκπροσωπούμενη από τον A. Bahrami, δικηγόρο,
προσφεύγουσα-ενάγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον A. Vitro και την R. Liudvinaviciute-Cordeiro, στη συνέχεια από την R. Liudvinaviciute-Cordeiro και τον I. Gurov,

καθού-εναγομένου,

με αντικείμενο, αφενός, αίτηση μερικής ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 503/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 όσον αφορά περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 136, σ. 26), και του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1), και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, I. Pelikánová (εισηγήτρια) και E. Buttigieg, δικαστές,

γραμματέας: N. Rosner, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Μαρτίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η υπό κρίση υπόθεση εντάσσεται στο πλαίσιο των περιοριστικών μέτρων που θεσπίστηκαν με σκοπό να ασκηθεί πίεση στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν προκειμένου να θέσει τέρμα στις πυρηνικές δραστηριότητες που ενέχουν κίνδυνο διαδόσεως των πυρηνικών όπλων και στην ανάπτυξη συστημάτων εκτοξεύσεως πυρηνικών όπλων (στο εξής: διάδοση των πυρηνικών όπλων).
- 2 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα, Safa Nicu Serahan Co., είναι ιρανική ανώνυμη εταιρία.
- 3 Η επωνυμία οντότητας ταυτοποιημένης ως «Safa Nicu» ενεγράφη στον κατάλογο των οντοτήτων που συμβάλλουν στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, ο οποίος παρατίθεται στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), με την απόφαση 2011/299/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 136, σ. 65).
- 4 Κατά συνέπεια, η επωνυμία της οντότητας η οποία ταυτοποιήθηκε ως «Safa Nicu» ενεγράφη στον κατάλογο ο οποίος παρατίθεται στο παράρτημα VIII του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1), με τον κανονισμό (ΕΕ) 503/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 όσον αφορά περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 136, σ. 26).
- 5 Στην αιτιολογία της αποφάσεως 2011/299 και του εκτελεστικού κανονισμού 503/2011, η οντότητα η οποία ταυτοποιήθηκε ως «Safa Nicu» περιγράφηκε ως «[ε]ταιρεία επικοινωνιών η οποία παρέχει εξοπλισμό στην εγκατάσταση Fordow (Qom) η οποία κατασκευάζεται χωρίς να έχει δηλωθεί στον ΔΟΑΕ».
- 6 Κατόπιν ειδοποιήσεως από εμπορικό της συνεργάτη, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζήτησε από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με έγγραφο της 7ης Ιουνίου 2011, να τροποποιήσει το παράρτημα VIII του κανονισμού 961/2010, είτε συμπληρώνοντας και διορθώνοντας την εγγραφή της επωνυμίας της οντότητας η οποία ταυτοποιήθηκε ως «Safa Nicu» στους επίμαχους καταλόγους είτε απαλείφοντάς την. Συναφώς, υποστήριξε ότι είτε η ως άνω εγγραφή αφορούσε άλλη οντότητα και όχι την ίδια είτε το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη εγγράφοντας την επωνυμία της στον κατάλογο που παρατίθεται στο παράρτημα VIII του κανονισμού 961/2010.
- 7 Δεδομένου ότι δεν έλαβε απάντηση στο από 7 Ιουνίου 2011 έγγραφό της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικοινωνήσε τηλεφωνικώς με το Συμβούλιο και εν συνεχεία του απηύθυνε νέο έγγραφο στις 23 Ιουνίου 2011.
- 8 Η εγγραφή της επωνυμίας της οντότητας η οποία ταυτοποιήθηκε ως «Safa Nicu» στον κατάλογο του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413 και του παραρτήματος VIII του κανονισμού 961/2010 διατηρήθηκε με την απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ L 319, σ. 71), και με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού 961/2010 (ΕΕ L 319, σ. 11).

- 9 Στην απόφαση 2011/783 και στον εκτελεστικό κανονισμό 1245/2011, η ένδειξη «Safa Nicu» αντικαταστάθηκε με την ένδειξη «Safa Nicu, γνωστή και ως “Safa Nicu Sepahan”, “Safanco Company”, “Safa Nicu Afghanistan Company”, “Safa Al-Noor Company” και “Safa Nicu Ltd Company”». Ομοίως, αναφέρθηκαν ως στοιχεία ταυτοποίησης της οικείας οντότητας πέντε διευθύνσεις στο Ιράν, στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και στο Αφγανιστάν.
- 10 Με έγγραφο της 5ης Δεκεμβρίου 2011, το Συμβούλιο πληροφόρησε την προσφεύγουσα-ενάγουσα για τη διατήρηση της επωνυμίας της στους καταλόγους του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413 και του παραρτήματος VIII του κανονισμού 961/2010. Διαπίστωσε ότι οι παρατηρήσεις που η προσφεύγουσα-ενάγουσα είχε υποβάλει στις 7 Ιουνίου 2011 δεν δικαιολογούσαν την άρση των περιοριστικών μέτρων. Διευκρίνισε ότι η εγγραφή της επωνυμίας της οντότητας η οποία ταυτοποιήθηκε ως «Safa Nicu» ασφαλώς αφορούσε την προσφεύγουσα-ενάγουσα, παρά τη μη πλήρη αναφορά του ονόματός της. Επίσης, ενημέρωσε την προσφεύγουσα-ενάγουσα για τις προαναφερθείσες στη σκέψη 9 τροποποιήσεις.
- 11 Κατόπιν της καταργήσεως του κανονισμού 961/2010 από τον κανονισμό (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 88, σ. 1), η επωνυμία της προσφεύγουσας-ενάγουσας περιελήφθη από το Συμβούλιο στον κατάλογο του παραρτήματος IX του τελευταίου κανονισμού. Η αιτιολογία σχετικά με την προσφεύγουσα-ενάγουσα είναι πανομοιότυπη με εκείνη που είχε παρατεθεί στον εκτελεστικό κανονισμό 1245/2011.
- 12 Με έγγραφο της 11ης Δεκεμβρίου 2012, το Συμβούλιο ενημέρωσε την προσφεύγουσα-ενάγουσα για τη διατήρηση της επωνυμίας της στους καταλόγους του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413 και του παραρτήματος IX του κανονισμού 267/2012 και της κοινοποίησε συνημμένως τον τελευταίο κανονισμό.
- 13 Με την απόφαση 2014/222/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ L 119, σ. 65), η επωνυμία της προσφεύγουσας-ενάγουσας απαλείφθηκε από τον κατάλογο του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413. Με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 397/2014 του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 (ΕΕ L 119, σ. 1), η επωνυμία της προσφεύγουσας-ενάγουσας απαλείφθηκε, ως εκ τούτου, από τον κατάλογο του παραρτήματος IX του κανονισμού 267/2012.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Ιουλίου 2011, η προσφεύγουσα-ενάγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή.
- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 31 Ιανουαρίου 2013, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προσάρμοσε τα αιτήματά της κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού 267/2012.
- 16 Κατόπιν τροποποίησης της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο πρώτο τμήμα, στο οποίο, κατά συνέπεια, ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.
- 17 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας κατ' άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, οι διάδικοι κλήθηκαν, με έγγραφο της 16ης Ιανουαρίου 2014, να απαντήσουν γραπτώς σε ορισμένες ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου. Οι διάδικοι υπέβαλαν τις απαντήσεις τους στις 31 Ιανουαρίου 2014.

- 18 Στις 4 Φεβρουαρίου 2014, οι διάδικοι κλήθηκαν να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους επί των απαντήσεων του αντιδίκου στα ερωτήματα τα οποία είχαν τεθεί στις 16 Ιανουαρίου 2014. Στις 20 Φεβρουαρίου 2014 οι διάδικοι υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους. Οι παρατηρήσεις της προσφεύγουσας-ενάγουσας περιελάμβαναν, συνημμένως, συμπληρωματικά έγγραφα προκειμένου να αποδειχθεί η ζημία που η προσφεύγουσα-ενάγουσα είχε υποστεί.
- 19 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις γραπτές και προφορικές ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά τη συνεδρίαση της 4ης Μαρτίου 2014.
- 20 Κατόπιν παραιτήσεως από ορισμένα εκ των αιτημάτων της, με το υπόμνημα απαντήσεως και την απάντησή της στα ερωτήματα του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία υποβλήθηκε την 31η Ιανουαρίου 2014, καθώς και της προσαρμογής των αιτημάτων που ακολούθησε την έκδοση του κανονισμού 267/2012, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει το σημείο 19 του μέρους I, στοιχείο Β, του παραρτήματος I του κανονισμού 503/2011 και το σημείο 61 του μέρους I, στοιχείο Β, του παραρτήματος ΙΧ του κανονισμού 267/2012 καθόσον αφορούν την προσφεύγουσα-ενάγουσα και τις θυγατρικές της εταιρίες,
  - να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα αποζημίωση ύψους 7 662 737,40 ευρώ πλέον τόκων υπολογιζομένων με ετήσιο επιτόκιο 5 % από 1ης Ιανουαρίου,
  - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 21 Το Συμβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή,
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα-ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

1. Επί του αιτήματος ακυρώσεως της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στους επίμαχους καταλόγους

- 22 Με τα δικόγρατά της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους προς στήριξη του αιτήματός της περί ακυρώσεως οι οποίοι αντλούνται πρώτον, από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, δεύτερον, από πλάνη εκτιμήσεως, καθώς και «κατάχρηση εξουσίας» και, τρίτον, από προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας και του δικαιώματός της σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.
- 23 Εντούτοις, διαπιστώνεται ότι, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστήριξε απλώς ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν περιλαμβάνουν αρκούντως σαφή στοιχεία τα οποία να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η εγγραφή της οντότητας η οποία ταυτοποιήθηκε ως «Safa Nicu» πράγματι αφορούσε την ίδια.
- 24 Εντούτοις, όπως προκύπτει από την απάντηση της προσφεύγουσας-ενάγουσας στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου η οποία υποβλήθηκε στις 31 Ιανουαρίου 2014, κατόπιν των διευκρινίσεων οι οποίες παρασχέθηκαν από το Συμβούλιο με τα δικόγρατά του και, μεταγενέστερα, με το από 5ης Δεκεμβρίου 2011 έγγραφο και κατόπιν της τροποποίησεως που επέφερε ο εκτελεστικός κανονισμός 1245/2011, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν αμφισβητεί πλέον ότι η επίμαχη εγγραφή την αφορά.

- 25 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν είναι αναγκαίο να εξετασθεί ο πρώτος λόγος.
- 26 Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθώς και σε «κατάχρηση εξουσίας» λαμβάνοντας περιοριστικά μέτρα εις βάρος της.
- 27 Αφενός, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι δεν είναι εταιρία επικοινωνιών και ότι δεν ενεπλάκη στην παροχή εξοπλισμού στην εγκατάσταση Fordow (Qom). Συναφώς, προσθέτει ότι το Συμβούλιο δεν παρέθεσε κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με τον εξοπλισμό που η ίδια φέρεται να προμήθευσε στην εν λόγω εγκατάσταση.
- 28 Αφετέρου, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που έλαβε ανεπισημώς, η επωνυμία της ενεγράφη στον κατάλογο των οντοτήτων τις οποίες αφορούν τα περιοριστικά μέτρα βάσει ανακριβών πληροφοριών οι οποίες παρασχέθηκαν από Ευρωπαϊό ανταγωνιστή της προκειμένου να την εμποδίσει να συμμετάσχει σε σημαντικές προσκλήσεις υποβολής προσφορών.
- 29 Αφενός, το Συμβούλιο απαντά ότι ο λόγος ο οποίος αφορά την παροχή εξοπλισμού στην εγκατάσταση Fordow (Qom) από την προσφεύγουσα-ενάγουσα ευσταθεί. Αφετέρου, εκτιμά ότι το επιχείρημα κατά το οποίο η εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στους επίμαχους καταλόγους βασίζεται σε ανακριβείς πληροφορίες οι οποίες παρασχέθηκαν από Ευρωπαϊό ανταγωνιστή της είναι εσφαλμένο και έωλο.
- 30 Πρώτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη κατάχρηση εξουσίας, πρέπει να υπομνησθεί ότι μια πράξη έχει εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον όταν προκύπτει, βάσει αντικειμενικών, λυσιτελών και συγκλινουσών ενδείξεων, ότι εκδόθηκε με αποκλειστικό ή, τουλάχιστον, πρωταρχικό σκοπό διαφορετικό από τους προβαλλόμενους ή με σκοπό την παράκαμψη διαδικασίας που προβλέπει ειδικά η Συνθήκη για την αντιμετώπιση των συγκεκριμένων περιστάσεων (βλ. απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2009, Bank Mellī Iran κατά Συμβουλίου, T-390/08, Συλλογή, EU:T:2009:401, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 31 Στην προκειμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα ουδόλως αποδεικνύει το επιχείρημά της κατά το οποίο η επωνυμία της ενεγράφη στον κατάλογο των οντοτήτων εις βάρος των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα βάσει ανακριβών πληροφοριών παρασχεθεισών από Ευρωπαϊό ανταγωνιστή της, μην προσκομίζοντας το παραμικρό στοιχείο ή περαιτέρω επιχείρημα προς στήριξή του, ή διευκρινίζοντας ποιος είναι ο σκοπός που πραγματικώς επιδιώκει το Συμβούλιο, πέραν της παρεμποδίσεως της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων και της χρηματοδοτήσεώς της, με την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων. Η αιτίαση περί καταχρήσεως εξουσίας δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, καθόσον δεν είναι αρκούντως σαφής και ακριβής ώστε να παρέχει στο μεν Συμβούλιο τη δυνατότητα να προετοιμάσει την άμυνά του, στο δε Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να αποφανθεί επί του αιτήματος ακυρώσεως, ενδεχομένως χωρίς άλλα σχετικά στοιχεία. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.
- 32 Δεύτερον, όσον αφορά την αιτίαση η οποία αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως, το Δικαστήριο έχει υπενθυμίσει, στο πλαίσιο του ελέγχου περιοριστικών μέτρων, ότι τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης οφείλουν, σύμφωνα με τις αρμοδιότητες που τους έχουν ανατεθεί από τη Συνθήκη, να διασφαλίζουν τον, καταρχήν πλήρη, έλεγχο της νομιμότητας όλων των πράξεων της Ένωσης από πλευράς των θεμελιωδών δικαιωμάτων τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της έννομης τάξης της Ένωσης (βλ. απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, σκέψη 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 33 Μεταξύ των θεμελιωδών αυτών δικαιωμάτων περιλαμβάνονται, ιδίως, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας και το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία (βλ. απόφαση Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, EU:C:2013:775, σκέψη 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 34 Η αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου την οποία εγγυάται το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης επιβάλλει επίσης να βεβαιώνεται ο δικαστής της Ένωσης ότι η απόφαση, η οποία έχει ατομικό χαρακτήρα για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή την ενδιαφερόμενη οντότητα, στηρίζεται σε αρκούντως στέρεα πραγματική βάση. Τούτο προϋποθέτει έλεγχο των πραγματικών περιστατικών που προβάλλονται στην αιτιολογική έκθεση στην οποία στηρίζεται η εν λόγω απόφαση, ούτως ώστε να μην περιορίζεται ο δικαστικός έλεγχος στην εκτίμηση της αόριστης βασιμότητας των προβαλλομένων λόγων, αλλά να αφορά το αν οι λόγοι αυτοί ή, τουλάχιστον, ένας εξ αυτών που θεωρείται επαρκής αυτός καθ'αυτόν για να στηρίξει την ίδια αυτή απόφαση είναι τεκμηριωμένοι (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, EU:C:2013:775, σκέψη 64 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 35 Προς τούτο, απόκειται στον δικαστή της Ένωσης να διενεργήσει τον έλεγχο αυτό ζητώντας, ενδεχομένως, από την αρμόδια αρχή της Ένωσης να προσκομίσει τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία, εμπιστευτικά ή μη, που είναι κρίσιμα για τον εν λόγω έλεγχο (βλ. απόφαση Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, EU:C:2013:775, σκέψη 65 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 36 Πράγματι, στην αρμόδια αρχή της Ένωσης απόκειται, σε περίπτωση αμφισβήτησεως, να αποδείξει το βάσιμο των λόγων που ελήφθησαν υπόψη εις βάρος του οικείου προσώπου, και όχι στο πρόσωπο αυτό να προσκομίσει την αντίθετη απόδειξη περί του αβάσιμου των λόγων αυτών (βλ. απόφαση Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, EU:C:2013:775, σκέψη 66 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 37 Στην προκειμένη περίπτωση, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, το Συμβούλιο επισήμανε ότι το μόνο στοιχείο το οποίο είχε στη διάθεσή του σχετικά με τη λήψη και τη διατήρηση των περιοριστικών μέτρων έναντι της προσφεύγουσας-ενάγουσας ήταν μια πρόταση εγγραφής από κράτος μέλος. Διευκρίνισε δε ότι οι περιεχόμενες στην πρόταση αυτή πληροφορίες παρατέθηκαν στην αιτιολογία των προσβαλλομένων πράξεων.
- 38 Υπό τις συνθήκες αυτές, συνάγεται ότι, καίτοι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου η προσφεύγουσα-ενάγουσα αμφισβήτησε ότι είναι εταιρία επικοινωνιών η οποία προμήθευσε εξοπλισμό στην εγκατάσταση Fordow (Qom), το Συμβούλιο δεν απέδειξε το βάσιμο της εν λόγω μομφής, η οποία αποτελεί τον μοναδικό λόγο που έγινε δεκτός εις βάρος της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
- 39 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός.
- 40 Κατά συνέπεια, πρέπει να ακυρωθεί η εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στο σημείο 19 του μέρους I, στοιχείο B, του παραρτήματος I του εκτελεστικού κανονισμού 503/2011 και στο σημείο 61 του μέρους I, στοιχείο B, του παραρτήματος IX του κανονισμού 267/2012, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθεί ο τρίτος λόγος ακυρώσεως.

2. Επί του αιτήματος ακυρώσεως της εγγραφής της επωνυμίας των «θυγατρικών εταιριών» της προσφεύγουσας-ενάγουσας στους επίμαχους καταλόγους

- 41 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι η αιτιολογία της εγγραφής της επωνυμίας της οντότητας η οποία ταυτοποιήθηκε ως «Safa Nicu» στους επίμαχους καταλόγους, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 1245/2011, και έπειτα επαναλήφθηκε στον κανονισμό 267/2012, μνημονεύει, πέραν της ίδιας, ορισμένες εξ αυτών των «θυγατρικών εταιριών». Ως εκ τούτου, ζήτησε, με το υπόμνημά της απαντήσεως, την ακύρωση της εγγραφής της επωνυμίας των ως άνω εταιριών στους επίμαχους καταλόγους.
- 42 Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι οι τροποποιήσεις των πληροφοριών ταυτοποίησης που αφορούν την προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν είχαν ως συνέπεια να περιληφθούν οι «θυγατρικές της εταιρίες» στις οντότητες τις οποίες αφορούν τα περιοριστικά μέτρα. Συγκεκριμένα, τροποποιώντας τις ως άνω

πληροφορίες, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι περιορίστηκε στην προσθήκη διαφόρων ψευδωνύμων και διευθύνσεων που χρησιμοποιεί η προσφεύγουσα-ενάγουσα, η οποία παραμένει η μοναδική οντότητα την οποία αφορούν τα μέτρα.

- 43 Συναφώς, μολοντί ο τίτλος της εγγραφής στους επίμαχους καταλόγους της οντότητας η οποία ταυτοποιήθηκε ως «Safa Nicu», ο οποίος υιοθετήθηκε στον εκτελεστικό κανονισμό 1245/2011, και στη συνέχεια επαναλήφθηκε στο παράρτημα ΙΧ του κανονισμού 267/2012, προκάλεσε έναν ορισμένο βαθμό ανησυχίας στην προσφεύγουσα-ενάγουσα, εντούτοις συνηγορεί υπέρ των εξηγήσεων του Συμβουλίου. Συγκεκριμένα, στις δύο προαναφερθείσες πράξεις, τα λοιπά ονόματα πέραν του «Safa Nicu» αναφέρονται για να επισημάνουν διαφορετική επωνυμία της προσφεύγουσας-ενάγουσας και όχι για να ορίσουν πρόσωπα διακριτά από αυτήν. Ομοίως, η παρατιθέμενη αιτιολογία είναι διατυπωμένη σε ενικό αριθμό, το οποίο α ριγοί συνεπάγεται ότι αφορά μία και μόνη οντότητα.
- 44 Κατά συνέπεια, λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων του Συμβουλίου, συνάγεται ότι η εγγραφή της επωνυμίας της οντότητας, η οποία ταυτοποιήθηκε ως «Safa Nicu», στους επίμαχους καταλόγους αφορά μόνον την προσφεύγουσα-ενάγουσα και κατά συνέπεια το αίτημα ακυρώσεως της εγγραφής της επωνυμίας των «θυγατρικών της εταιριών» πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

3. Επί του αιτήματος αποζημιώσεως

- 45 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι η λήψη των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της της προκάλεσε τόσο ηθική βλάβη όσο και υλική ζημία, των οποίων ζητεί αποκατάσταση.
- 46 Το Συμβούλιο αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
- 47 Κατά πάγια νομολογία, εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης, υπό την έννοια του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, λόγω παράνομης συμπεριφοράς των οργάνων της θεμελιώνεται εφόσον συντρέχει σύνολο προϋποθέσεων, ήτοι ο παράνομος χαρακτήρας της προσαπτόμενης στα όργανα συμπεριφοράς, το υποστατό της ζημίας και η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προσαπτόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας (βλ. απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2008, FIAMM κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-120/06 Ρ και C-121/06 Ρ, Συλλογή, EU:C:2008:476, σκέψη 106 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· απόφαση της 11ης Ιουλίου 2007, Schneider Electric κατά Επιτροπής, T-351/03, Συλλογή, EU:T:2007:212, σκέψη 113).
- 48 Ο σωρευτικός χαρακτήρας των τριών αυτών προϋποθέσεων για τη στοιχειοθέτηση ευθύνης συνεπάγεται ότι, όταν μία εξ αυτών δεν συντρέχει, η αγωγή αποζημιώσεως πρέπει να απορρίπτεται στο σύνολό της, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση των λοιπών προϋποθέσεων (απόφαση της 8ης Μαΐου 2003, T. Port κατά Επιτροπής, C-122/01 Ρ, Συλλογή, EU:C:2003:259, σκέψη 30· απόφαση Schneider Electric κατά Επιτροπής, EU:T:2007:212, σκέψη 120).

Επί του παράνομου χαρακτήρα της προσαπτόμενης στο Συμβούλιο συμπεριφοράς

- 49 Από τις σκέψεις 26 έως 40 ανωτέρω προκύπτει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι παράνομες καθόσον το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα πληρούσε τουλάχιστον ένα από τα κριτήρια τα οποία προβλέπονται στον κανονισμό 961/2010 και τον κανονισμό 267/2012 για τη λήψη περιοριστικών μέτρων.
- 50 Εντούτοις, κατά πάγια νομολογία, η διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα νομικής πράξεως δεν αρκεί, όσο αποδοκimasτέα και αν είναι η παρανομία αυτή, για να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση για τη στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης η οποία αφορά τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς που προσάπτεται στα θεσμικά όργανα. Για να γίνει δεκτό ότι πληρούται η προϋπόθεση περί παράνομης συμπεριφοράς, η νομολογία απαιτεί να αποδεικνύεται

κατάφωρη παραβίαση κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2011, Sison κατά Συμβουλίου, T-341/07, Συλλογή, EU:T:2011:687, σκέψεις 31 και 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 51 Αυτή η απαίτηση έχει ως σκοπό, ανεξαρτήτως της φύσεως της επίμαχης παράνομης πράξεως, ο κίνδυνος προκλήσεως της προβαλλόμενης από τους ενδιαφερομένους ζημίας να μην εμποδίζει την εκ μέρους του οικείου θεσμικού οργάνου πλήρη άσκηση των αρμοδιοτήτων του προς εξυπηρέτηση του γενικού συμφέροντος, τόσο στο πλαίσιο της κανονιστικής δραστηριότητάς του ή της δραστηριότητας που συνεπάγεται επιλογές οικονομικής πολιτικής όσο και στη σφαίρα της διοικητικής του αρμοδιότητας, χωρίς, ωστόσο, να επιρρίπτει σε ιδιώτες το βάρος των συνεπειών καταφανών και ασύγγνωστων παραλείψεων (βλ. απόφαση Sison κατά Συμβουλίου, EU:T:2011:687, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 52 Το αποφασιστικό κριτήριο για να θεωρηθεί ότι συντρέχει η προϋπόθεση αυτή είναι η εκ μέρους του οικείου θεσμικού οργάνου πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων της εξουσίας του εκτιμήσεως. Επομένως, για να αποδειχθεί ότι συντρέχει τέτοιου είδους παράβαση, αποφασιστικό είναι το περιθώριο εκτιμήσεως που διέθετε το οικείο θεσμικό όργανο. Ως εκ τούτου, από τα νομολογιακά κριτήρια προκύπτει ότι όταν το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει το οικείο θεσμικό όργανο είναι ιδιαίτερος μικρό, αν όχι ανύπαρκτο, η απλή παραβίαση του δικαίου της Ένωσης μπορεί να αρκεί προς απόδειξη της υπάρξεως κατάφωρης παραβάσεως (βλ. απόφαση Sison κατά Συμβουλίου, EU:T:2011:687, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 53 Ωστόσο, με τη νομολογία αυτή δεν εγκαθίσταται αυτόματη σχέση μεταξύ, αφενός, της ελλείψεως εξουσίας εκτιμήσεως του οικείου οργάνου και, αφετέρου, του χαρακτηρισμού της παραβάσεως ως κατάφωρης παραβιάσεως του δικαίου της Ένωσης. Συγκεκριμένα, μολονότι είναι αποφασιστικής σημασίας, η έκταση της εξουσίας εκτιμήσεως του οικείου θεσμικού οργάνου δεν αποτελεί αποκλειστικό κριτήριο. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει παγίως ότι το σύστημα που έχει διαμορφωθεί βάσει του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ (νυν άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ) λαμβάνει, μεταξύ άλλων, υπόψη την πολυπλοκότητα των προς διευθέτηση καταστάσεων και τις δυσχέρειες εφαρμογής ή ερμηνείας των νομοθετικών κειμένων (βλ. απόφαση Sison κατά Συμβουλίου, EU:T:2011:687, σκέψεις 36 και 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 54 Συνεπώς, μόνον η διαπίστωση πλημμέλειας στην οποία δεν θα είχε υποπέσει, υπό ανάλογες συνθήκες, διοικητική αρχή επιδεικνύουσα τη συνήθη σύνεση και επιμέλεια μπορεί να στοιχειοθετήσει την ευθύνη της Ένωσης (απόφαση Sison κατά Συμβουλίου, EU:T:2011:687, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 55 Ως εκ τούτου, απόκειται στον δικαστή της Ένωσης, αφού κρίνει, καταρχάς, αν το οικείο θεσμικό όργανο διέθετε περιθώριο εκτιμήσεως, να συνεκτιμήσει, στη συνέχεια, την πολυπλοκότητα της προς διευθέτηση καταστάσεως, τις δυσχέρειες εφαρμογής ή ερμηνείας των νομοθετικών κειμένων, τον βαθμό σαφήνειας και ακρίβειας του παραβιασθέντος κανόνα δικαίου και τον εσκεμμένο ή ασύγγνωστο χαρακτήρα του διαπραχθέντος πταίσματος. Εν πάση περιπτώσει, παραβίαση του δικαίου της Ένωσης είναι κατάφωρη όταν συνεχίζεται παρά την έκδοση δικαστικής αποφάσεως διαπιστώνουσας την προσαπτόμενη παράβαση ή προδικαστικής αποφάσεως ή παρά την ύπαρξη παγιωμένης σχετικής νομολογίας, εκ των οποίων να προκύπτει ότι η επίμαχη συμπεριφορά συνιστά παράβαση (βλ. απόφαση Sison κατά Συμβουλίου, EU:T:2011:687, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 56 Στην προκειμένη περίπτωση, πρώτον, η επιβολή των περιοριστικών μέτρων τα οποία προκύπτουν από την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων έρχεται σε αντίθεση προς τις κρίσιμες διατάξεις του κανονισμού 961/2010 και του κανονισμού 267/2012.

- 57 Καίτοι οι πράξεις αυτές έχουν κυρίως ως σκοπό να καταστήσουν δυνατή την εκ μέρους του Συμβουλίου επιβολή ορισμένων περιορισμών στα δικαιώματα των ιδιωτών προκειμένου να εμποδίσουν τη διάδοση των πυρηνικών όπλων και τη χρηματοδότησή της, οι διατάξεις οι οποίες προβλέπουν, εξαντλητικώς, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιτρέπονται οι περιορισμοί αυτοί, όπως οι επίμαχοι στην προκειμένη περίπτωση, έχουν, αντιθέτως, ως κύριο σκοπό την προστασία των ατομικών συμφερόντων των οικείων ιδιωτών, περιορίζοντας τις περιπτώσεις εφαρμογής, την έκταση ή την αυστηρότητα των περιοριστικών μέτρων τα οποία μπορούν νομίμως να επιβληθούν εις βάρος τους (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση *Sison* κατά Συμβουλίου, EU:T:2011:687, σκέψη 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 58 Τέτοιες διατάξεις διασφαλίζουν, επομένως, την προστασία των ατομικών συμφερόντων των προσώπων και των οντοτήτων που είναι δυνατόν να θιγούνται και πρέπει, ως εκ τούτου, να εκλαμβάνονται ως κανόνες δικαίου με αντικείμενο την απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες. Εάν δεν συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις, το θιγόμενο πρόσωπο ή η οντότητα έχει πράγματι το δικαίωμα να μην υποστεί την επιβολή των επίμαχων μέτρων. Το δικαίωμα αυτό συνεπάγεται οπωσδήποτε ότι οι ιδιώτες στους οποίους επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα υπό όρους που δεν προβλέπονται στις εν λόγω διατάξεις μπορούν να ζητήσουν την αποκατάσταση των επιβλαβών συνεπειών που τους προκάλεσαν τα μέτρα αυτά, αν αποδεικνύεται ότι η επιβολή τους στηρίζεται σε κατάφωρη παράβαση των ουσιαστικών κανόνων δικαίου τους οποίους εφάρμοσε το Συμβούλιο (βλ., κατ' αναλογία, *Sison* κατά Συμβουλίου, EU:T:2011:687, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 59 Δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα εάν το Συμβούλιο διέθετε περιθώριο εκτιμήσεως, προκύπτει από τις σκέψεις 32 έως 40 ανωτέρω ότι ο παράνομος χαρακτήρας των προσβαλλομένων πράξεων έγκειται στο ότι το Συμβούλιο δεν διέθετε πληροφορίες ή στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν, επαρκώς κατά νόμον, το βάσιμο των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της προσφεύγουσας-ενάγουσας και ότι, συνεκδοχικώς, δεν είναι σε θέση να τα προσκομίσει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 60 Εντούτοις, όπως προκύπτει από την προπαρατεθείσα στις σκέψεις 32 έως 36 νομολογία, η υποχρέωση του Συμβουλίου να αποδείξει το βάσιμο των περιοριστικών μέτρων υπαγορεύεται από τον σεβασμό των δικαιωμάτων των θιγόμενων προσώπων και οντοτήτων, και ιδίως του δικαιώματός τους σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, γεγονός το οποίο συνεπάγεται ότι, συναφώς, το Συμβούλιο δεν διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως.
- 61 Επομένως, στην προκειμένη περίπτωση, στο Συμβούλιο προσάπτεται η παράβαση υποχρέωσης ως προς την οποία δεν διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως.
- 62 Τρίτον, διαπιστώνεται ότι ο κανόνας ο οποίος επιβάλλει στο Συμβούλιο να αποδείξει το βάσιμο των ληφθέντων περιοριστικών μέτρων δεν αφορά κατάσταση ιδιαίτερος σύνθετη και ότι αυτή είναι σαφής και συγκεκριμένη, ούτως ώστε να μην αναφύονται δυσκολίες εφαρμογής ή ερμηνείας.
- 63 Επιπροσθέτως, επισημαίνεται ότι ο επίμαχος κανόνας καθιερώθηκε από τη νομολογία προ της εκδόσεως της πρώτης εκ των προσβαλλομένων πράξεων, η οποία έλαβε χώρα στις 23 Μαΐου 2011.
- 64 Επομένως, όσον αφορά τα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, προκύπτει από τη σκέψη 37 της αποφάσεως *Bank Melli Iran* κατά Συμβουλίου (EU:T:2009:401) ότι ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας αποφάσεως με την οποία ελήφθησαν περιοριστικά μέτρα έναντι μιας οντότητας εκτείνεται στην αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων των οποίων έγινε επίκληση προς δικαιολόγηση της πράξεως αυτής, καθώς και στην εξακρίβωση των αποδεικτικών και πληροφοριακών στοιχείων στα οποία στηρίχθηκε η εν λόγω εκτίμηση. Στη σκέψη 107 της ίδιας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε από τη διαπίστωση αυτή την υποχρέωση του Συμβουλίου να παρουσιάσει, σε περίπτωση αμφισβήτησεως, τα αποδεικτικά στοιχεία και τις πληροφορίες στα οποία βάσισε την εκτίμησή του, προκειμένου αυτά να ελεγχθούν από τον δικαστή της Ένωσης.

- 65 Ο ίδιος κανόνας έχει καθιερωθεί από τη νομολογία στο συναφές πεδίο των περιοριστικών μέτρων για τις καθ' υπόνοια τρομοκρατικές ενέργειες. Έτσι, στη σκέψη 154 της αποφάσεως της 12ης Δεκεμβρίου 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου (T-228/02, EU:T:2006:384), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας της επίμαχης αποφάσεως εκτείνεται στην εκτίμηση των γεγονότων και των περιστάσεων των οποίων έγινε επίκληση προς δικαιολόγηση της αποφάσεως, καθώς και στην εξέταση των αποδεικτικών και πληροφοριακών στοιχείων επί των οποίων στηρίζεται η εκτίμηση αυτή.
- 66 Κατ' ανάλογο τρόπο, σύμφωνα με τη σκέψη 138 της αποφάσεως της 23ης Οκτωβρίου 2008 People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου (T-256/07, EU:T:2008:461), ο δικαστής της Ένωσης οφείλει όχι μόνο να ελέγχει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά οφείλει επίσης να ελέγχει αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των ληπτέων υπόψη κρίσιμων στοιχείων για την εκτίμηση της καταστάσεως και αν είναι ικανά να θεμελιώσουν τα εξ αυτών αρυόμενα συμπεράσματα.
- 67 Τέλος, στις σκέψεις 54 και 55 της αποφάσεως της 4ης Δεκεμβρίου 2008 People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου (T-284/08, EU:T:2008:550), το Γενικό Δικαστήριο επανέλαβε τον κανόνα που προεκτέθηκε στη σκέψη 66. Στις σκέψεις 56 έως 79 της ίδιας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι τα στοιχεία που παρουσίασε το Συμβούλιο δεν καθιστούσαν δυνατή την επαλήθευση του βασίμου της προσβαλλομένης αποφάσεως και εξ αυτού συνήγαγε ότι οι λόγοι ακυρώσεως που αφορούν το βάρος αποδείξεως και το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία ήταν βάσιμοι.
- 68 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, κρίνεται ότι μια διοικητική αρχή επιδεικνύουσα τη συνήθη σύνεση και επιμέλεια θα ήταν, υπό τις περιστάσεις της προκειμένης περιπτώσεως, σε θέση να κατανοήσει, κατά τον χρόνο εκδόσεως της πρώτης προσβαλλομένης πράξεως, ότι στην ίδια απόκειται να συλλέξει τις πληροφορίες ή τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δικαιολογούν τα περιοριστικά μέτρα εις βάρος της προσφεύγουσας-ενάγουσας προκειμένου να μπορεί να αποδείξει, σε περίπτωση αμφισβήτησεως, το βάσιμο των ως άνω μέτρων διά της προσκομίσεως των εν λόγω πληροφοριών ή των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων ενώπιον του δικαστή της Ένωσης.
- 69 Μη ενεργώντας τοιουτοτρόπως, το Συμβούλιο υπέπεσε σε κατάφωρη παραβίαση κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, υπό την έννοια της νομολογίας που προπαρατέθηκε στη σκέψη 50.

Επί του υποστατού της ζημίας και επί της υπάρξεως αιτιώδους συνάφειας

- 70 Όσον αφορά την προϋπόθεση περί υποστατού της ζημίας, κατά τη νομολογία, ευθύνη της Ένωσης θεμελιώνοντας μόνον εάν ο ενάγων όντως υπέστη «πραγματική και βέβαιη» ζημία (αποφάσεις της 27ης Ιανουαρίου 1982, Birra Wührer κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 και 5/81, Συλλογή, EU:C:1984:341, σκέψη 9, και De Franceschi κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, EU:C:1982:20, σκέψη 9· απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 1996, Candiotte κατά Συμβουλίου, T-108/94, Συλλογή, EU:T:1996:5, σκέψη 54). Στον ενάγοντα απόκειται να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία στον δικαστή της Ένωσης, προκειμένου να αποδείξει το υποστατό και την έκταση της σχετικής ζημίας (αποφάσεις της 21ης Μαΐου 1976, Roquette frères κ.λπ. κατά Επιτροπής, 26/74, Συλλογή, EU:C:1976:69, σκέψεις 22 έως 24, και της 9ης Ιανουαρίου 1996, Koelman κατά Επιτροπής, T-575/93, Συλλογή, EU:T:1996:1, σκέψη 97).
- 71 Όσον αφορά την προϋπόθεση περί υπάρξεως αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προσαπτόμενης συμπεριφοράς και της ζημίας την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα-ενάγουσα, η ζημία αυτή πρέπει να προκύπτει, με αρκούντως άμεσο τρόπο, από την προσαπτόμενη συμπεριφορά, δηλαδή η συμπεριφορά αυτή πρέπει να είναι η γενεσιουργός αιτία της ζημίας, ενώ αντιθέτως δεν υφίσταται υποχρέωση αποκαταστάσεως κάθε βλαπτικής συνέπειας, έστω και απομακρυσμένης, της παράνομης

συμπεριφοράς (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 4ης Οκτωβρίου 1979, Dumortier κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 και 45/79, Συλλογή, EU:C:1979:223, σκέψη 21, και της 10ης Μαΐου 2006, Galileo International Technology κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-279/03, Συλλογή, EU:T:2006:121, σκέψη 130 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Στους ενάγοντες απόκειται να αποδείξουν την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προσαπτόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας (βλ. απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, Coldiretti κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-149/96, Συλλογή, EU:T:1998:228, σκέψη 101 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 72 Στην προκειμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, αφενός, χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη και, αφετέρου, αποζημίωση για υλική ζημία, οι οποίες απορρέουν, καταρχήν, από το κλείσιμο ορισμένων τραπεζικών της λογαριασμών και από την αναστολή των πληρωμών της σε ευρώ από τις ευρωπαϊκές τράπεζες, εν συνεχεία, από τη διακοπή από τους Ευρωπαίους προμηθευτές της των εμπορικών σχέσεων με αυτήν και, τέλος, από την αδυναμία εκτελέσεως, εν όλω ή εν μέρει, τεσσάρων συμβάσεων που είχαν υπογραφεί με τους πελάτες της. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί επίσης το ποσόν της αποζημιώσεως να προσαυξηθεί κατά τους τόκους με ετήσιο επιτόκιο 5% από 1ης Ιανουαρίου 2013.
- 73 Το Συμβούλιο αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας-ενάγουσας, καθώς και το παραδεκτό μέρους των αποδεικτικών στοιχείων που αυτή προσκόμισε.
- 74 Λαμβανομένης υπόψη της διαρθρώσεως της επιχειρηματολογίας των διαδίκων, το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει ταυτοχρόνως τις προϋποθέσεις σχετικά με το υποστατό της ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας όσον αφορά τις διάφορες ζημίες που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα.
- 75 Επιπροσθέτως, πρέπει να επισημανθεί ότι, αφενός, όπως εξήγησε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στην απάντησή της στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου η οποία υποβλήθηκε στις 31 Ιανουαρίου 2014, το αίτημα χρηματικής ικανοποιήσεως για την ηθική βλάβη που υπέστη αφορά επίσης τις συνέπειες της εκδόσεως των εις βάρος της περιοριστικών μέτρων στις σχέσεις της με τους προμηθευτές της και τους πελάτες της. Εντούτοις, κατά τούτο, το ως άνω αίτημα συμπίπτει με το αίτημα περί αποζημιώσεως για την υλική ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη.
- 76 Αφετέρου, μεταξύ των τεσσάρων συμβάσεων οι οποίες προαναφέρθηκαν στη σκέψη 72, η σύμβαση για την αποκατάσταση του σταθμού ηλεκτρικής ενέργειας στο Derbendikhan (Ιράκ) υποστηρίζεται ότι δεν μπόρεσε να εκτελεσθεί λόγω του παγώματος πληρωμής από ενδιάμεση ευρωπαϊκή τράπεζα, ενώ οι υπόλοιπες τρεις συμβάσεις επηρεάστηκαν από τη διακοπή των εμπορικών σχέσεων από τους Ευρωπαίους προμηθευτές της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
- 77 Υπό τις συνθήκες αυτές, προκειμένου να προσδιοριστεί σαφώς το περιεχόμενο των διαφορετικών αιτημάτων της προσφεύγουσας-ενάγουσας, πρέπει να εξετασθεί, πρώτον, η ηθική βλάβη που αυτή υποστηρίζει ότι υπέστη, αποκλείοντας την υλική επίδραση των περιοριστικών μέτρων στις σχέσεις της με τους προμηθευτές και τους πελάτες της. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει την υλική ζημία που η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω του κλεισίματος ορισμένων τραπεζικών της λογαριασμών και λόγω της αναστολής των πληρωμών της σε ευρώ από τις ευρωπαϊκές τράπεζες, συμπεριλαμβανομένης της ζημίας που η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι συνδέεται προς τη σύμβαση για την αποκατάσταση του σταθμού ηλεκτρικής ενέργειας στο Derbendikhan. Τρίτον, θα γίνει εκτίμηση της υλικής ζημίας που η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω της διακοπής των εμπορικών σχέσεων από τους Ευρωπαίους προμηθευτές της, συμπεριλαμβανομένων των τριών λοιπών συμβάσεων που προαναφέρθηκαν στη σκέψη 72. Τέταρτον και τελευταίον, το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει το αίτημα περί επιδικάσεως τόκων.

Επί της ηθικής βλάβης

- 78 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι η έκδοση και η διατήρηση των εις βάρος της περιοριστικών μέτρων έθιξαν τα ατομικά της δικαιώματα, και ιδίως τη φήμη της. Εκτίμησε ότι το ύψος της σχετικής βλάβης σε 1 500 000 ευρώ στην απάντησή της στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου η οποία υποβλήθηκε στις 31 Ιανουαρίου 2014, μεταγενέστερα δε στα 2 000 000 ευρώ στις παρατηρήσεις της 20ής Φεβρουαρίου 2014.
- 79 Το Συμβούλιο αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσα-ενάγουσας. Αφενός, υποστηρίζει ότι προκύπτει από την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου Uj κατά Ουγγαρίας (αριθ. 23954/10, της 19ης Ιουλίου 2011) ότι η προσφεύγουσα έχει δικαίωμα στην προστασία της φήμης της σε περιορισμένο, μόνο, βαθμό. Αφετέρου, εν πάση περιπτώσει, η προσβολή της φήμης της προσφεύγουσας-ενάγουσας, ακόμα κι αν αποδεδεικνυόταν, δεν θα αποτελούσε συνέπεια της εκδόσεως των εις βάρος της περιοριστικών μέτρων, αλλά της δημοσιοποίησής τους. Εντούτοις, η δημοσιοποίηση αυτή αποτελεί νομική υποχρέωση του Συμβουλίου και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως προκαλούσα βλάβη.
- 80 Συναφώς, όταν επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα εις βάρος οντότητας λόγω της στηρίξεως που φέρεται να παρέσχε στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, τούτη συσχετίζεται δημοσίως προς συμπεριφορά η οποία εκλαμβάνεται ως σοβαρή απειλή για την διεθνή ειρήνη και ασφάλεια, με αποτέλεσμα να προκαλείται απαξία και δυσπιστία έναντί της, γεγονός το οποίο έχει αντίκτυπο στη φήμη της και, συνεπώς, της προξενεί ηθική βλάβη.
- 81 Στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο εσφαλμένως επικαλείται την απόφαση Uj κατά Ουγγαρίας, προπαρατεθείσα στη σκέψη 79 ανωτέρω, η οποία αφορούσε τη γνώμη ενός δημοσιογράφου σχετικά με την ποιότητα των προϊόντων μιας εμπορικής εταιρίας.
- 82 Αφενός, η απαξία και η δυσπιστία που προκαλούνται από περιοριστικά μέτρα όπως τα επίμαχα στην προκειμένη περίπτωση δεν αφορούν τις οικονομικές και εμπορικές δυνατότητες της οικείας οντότητας, αλλά τη βούλησή της να εμπλακεί σε δραστηριότητες οι οποίες κρίνονται ως επιλήψιμες από τη διεθνή κοινότητα. Επομένως, η οικεία οντότητα επηρεάζεται πέραν της σφαίρας των τρεχόντων εμπορικών της συμφερόντων.
- 83 Αφετέρου, η προσβολή της φήμης της επίμαχης οντότητας είναι ακόμα μεγαλύτερη καθόσον προκύπτει όχι από την έκφραση προσωπικής γνώμης, αλλά από τη λήψη επίσημης θέσεως θεσμικού οργάνου της Ένωσης, η οποία δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και συνοδεύεται από δεσμευτικές έννομες συνέπειες.
- 84 Επιπροσθέτως, η δημοσίευση των περιοριστικών μέτρων που αφορούν την προσφεύγουσα-ενάγουσα στην *Επίσημη Εφημερίδα* συνιστά αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας λήψεώς τους, ιδίως δεδομένου ότι αποτελεί προϋπόθεση για την έναρξη ισχύος τους έναντι τρίτων. Εν προκειμένω, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Συμβούλιο, η δημοσίευση των ως άνω μέτρων στην *Επίσημη Εφημερίδα* δεν συνιστά γεγονός ικανό να διαρρήξει τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της λήψεως και της διατηρήσεως των επίμαχων περιοριστικών μέτρων και την προσβολή της φήμης της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
- 85 Κατόπιν των προεκτεθέντων, κρίνεται ότι η λήψη και διατήρηση παράνομων περιοριστικών μέτρων εις βάρος της προσφεύγουσας-ενάγουσας της προξένησαν ηθική βλάβη, διακριτή της υλικής ζημίας η οποία οφείλεται στη διατάραξη των εμπορικών της σχέσεων. Κατά συνέπεια, πρέπει να της αναγνωριστεί το δικαίωμα χρηματικής ικανοποίησεως.
- 86 Όσον αφορά το ύψος της χρηματικής ικανοποίησεως που πρέπει να επιδικασθεί, πρέπει να επισημανθεί, προκαταρκτικώς, ότι η ακύρωση των προσβαλλομένων πράξεων είναι ικανή να αποτελέσει μορφή αποκαταστάσεως της ηθικής βλάβης που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα, δεδομένου ότι με την παρούσα απόφαση διαπιστώνεται ότι ο συσχετισμός της με τη διάδοση των

πυρηνικών όπλων είναι αδικαιολόγητος και, κατά συνέπεια, παράνομος (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 28ης Μαΐου 2013, Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-239/12 P, Συλλογή, EU:C:2013:331, σκέψη 72).

- 87 Επομένως, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, η ακύρωση της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας είναι ικανή να μετριάσει το ύψος της χρηματικής ικανοποίησεως που θα επιδικασθεί, αλλά όχι να αποκαταστήσει πλήρως τη βλάβη που υπέστη.
- 88 Συγκεκριμένα, προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας ότι η μομφή περί εμπλοκής της προσφεύγουσας-ενάγουσας στη διάδοση των πυρηνικών όπλων επηρέασε τη συμπεριφορά των τρίτων οντοτήτων, οι οποίες ως επί το πλείστον βρίσκονται εκτός της Ένωσης, έναντι της. Εντούτοις, οι συνέπειες αυτές, οι οποίες διήρκεσαν περίπου τρία χρόνια και λόγω των οποίων η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέστη ηθική βλάβη, δεν είναι δυνατόν να αντισταθμιστούν πλήρως από την εκ των υστέρων διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα των προσβαλλομένων πράξεων, δεδομένου ότι η λήψη των περιοριστικών μέτρων εις βάρος οντότητας μάλλον προσελκύει περισσότερο την προσοχή και προκαλεί περισσότερες αντιδράσεις, ιδίως εκτός της Ένωσης, απ' ό,τι η μεταγενέστερη ακύρωσή τους.
- 89 Επιπροσθέτως, πρέπει να επισημανθεί, καταρχάς, ότι η μομφή που έκανε δεκτή το Συμβούλιο εις βάρος της προσφεύγουσας-ενάγουσας είναι ιδιαίτερος βαριά, καθόσον τη συσχετίζει με τη διάδοση των πυρηνικών όπλων στο Ιράν, ήτοι δραστηριότητα η οποία συνιστά, κατά το Συμβούλιο, απειλή για τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια.
- 90 Εν συνεχεία, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 32 έως 38 ανωτέρω, η μομφή την οποία εξέφρασε το Συμβούλιο εις βάρος της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν στηρίχθηκε σε κανένα σχετικό πληροφοριακό ή αποδεικτικό στοιχείο.
- 91 Τέλος, καίτοι η εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας, η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, θα μπορούσε να είχε απαλειφθεί οποτεδήποτε, εντούτοις διατηρήθηκε επί σχεδόν τρία έτη, παρά τις διαμαρτυρίες της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Συναφώς, η δικογραφία δεν περιλαμβάνει στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν ότι το Συμβούλιο επαλήθευσε, με δική του πρωτοβουλία ή ανταποκρινόμενο στις διαμαρτυρίες της προσφεύγουσας-ενάγουσας, το βάσιμο της ως άνω μομφής, προκειμένου να περιορίσει τις εξ αυτής απορρέουσες αρνητικές συνέπειες για την προσφεύγουσα-ενάγουσα.
- 92 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο, αποτιμώντας τη βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα *ex aequo et bono*, θεωρεί ότι η επιδίκαση ποσού 50 000 ευρώ αποτελεί εύλογη χρηματική ικανοποίηση.

Επί της υλικής ζημίας η οποία συνδέεται προς το κλείσιμο ορισμένων λογαριασμών της προσφεύγουσας-ενάγουσας και προς την αναστολή των πληρωμών της σε ευρώ από τις ευρωπαϊκές τράπεζες

- 93 Πρώτον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι, λόγω της λήψεως των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της, η Emirate National Bank of Dubai έκλεισε όλους της τους λογαριασμούς, μέσω των οποίων πραγματοποιούσε τις περισσότερες πληρωμές στο πλαίσιο των διεθνών έργων της. Ομοίως, κατά την προσφεύγουσα-ενάγουσα, οι ευρωπαϊκές τράπεζες πάγωσαν την πραγματοποίηση του συνόλου των πληρωμών σε ευρώ τις οποίες είχε διατάξει η ίδια ή των οποίων ήταν δικαιούχος. Ως εκ τούτου, υπέστη ζημία δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ.
- 94 Δεύτερον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι, ειδικότερα, λόγω του ότι δεν μπόρεσε να πραγματοποιηθεί μία πληρωμή από την Παγκόσμια Τράπεζα, δεν ήταν σε θέση να εκτελέσει σύμβαση με αντικείμενο την αποκατάσταση του κεντρικού σταθμού ηλεκτρικής ενέργειας στο

- Derbendikhan. Ως εκ τούτου, υπέστη ζημία ανερχόμενη σε τουλάχιστον 30 % της αξίας της εν λόγω συμβάσεως, ήτοι 1 508 526,60 ευρώ, τα οποία αντιστοιχούν στις προπαρασκευαστικές εργασίες που είχε αναλάβει (10 % της αξίας) και στο περιθώριο κέρδους (20 % της αξίας).
- 95 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, η προσφεύγουσα-ενάγουσα παρουσίασε, στο παράρτημα A.20 του υπομνήματός της απαντήσεως, έγγραφο με το οποίο η Emirate National Bank of Dubai την ενημέρωσε για το κλείσιμο των λογαριασμών της.
- 96 Καίτοι το εν λόγω έγγραφο δεν αναφέρει ρητώς τα περιοριστικά μέτρα εις βάρος της προσφεύγουσας-ενάγουσας, η αναφορά στους «εσωτερικούς ελέγχους και τις πολιτικές» και στην «αναδιάρθρωση ορισμένων λογαριασμών» υποδηλώνει, ελλείψει άλλης εύλογης εξηγήσεως, ότι το κλείσιμο των λογαριασμών αποτελεί συνέπεια της πρόσφατης λήψεως των ως άνω μέτρων. Σε αυτό το πλαίσιο, επισημαίνεται ότι το γεγονός ότι η Emirate National Bank of Dubai συνέχισε να παρέχει χρηματοοικονομικές υπηρεσίες στην προσφεύγουσα-ενάγουσα μετά τη λήψη των εις βάρος της περιοριστικών μέτρων θα μπορούσε, ενδεχομένως, να δικαιολογήσει τη λήψη των ίδιων περιοριστικών μέτρων εις βάρος της.
- 97 Ούτως εχόντων των πραγμάτων, επισημαίνεται, πρώτον, ότι προκύπτει από το έγγραφο της Emirate National Bank of Dubai ότι η τελευταία δεν πάγωσε τα κεφάλαια που υπήρχαν στους εν λόγω λογαριασμούς, αλλά τα επέστρεψε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα.
- 98 Δεύτερον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν επικαλείται κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι δεν είναι σε θέση να απολαύσει των ίδιων χρηματοοικονομικών υπηρεσιών με εκείνες που της παρέχονταν προηγουμένως από την Emirate National Bank of Dubai από άλλη τράπεζα και να ανακατευθύνει τις εξερχόμενες και τις εισερχόμενες πληρωμές της.
- 99 Τρίτον, πλην της περιπτώσεως του έργου αποκαταστάσεως του κεντρικού σταθμού ηλεκτρικής ενέργειας στο Derbendikhan, η οποία θα εξετασθεί στις σκέψεις 102 έως 107 κατωτέρω, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν παρουσίασε συγκεκριμένα στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν ότι το κλείσιμο των λογαριασμών της ή η διακοπή των πληρωμών της επηρέασαν τις σχέσεις της με τους εμπορικούς της εταίρους ή με άλλα πρόσωπα ή οντότητες, προξενώντας της ζημία.
- 100 Τέταρτον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν παρουσίασε στοιχεία τα οποία να δικαιολογούν το ύψος της ζημίας που υποστηρίζει ότι υπέστη.
- 101 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη η πρώτη αιτίαση, σχετικά με το κλείσιμο των λογαριασμών της προσφεύγουσας-ενάγουσας από την Emirate National Bank of Dubai και με τη διακοπή των πληρωμών της από τις ευρωπαϊκές τράπεζες γενικώς.
- 102 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση της προσφεύγουσας-ενάγουσας, προκύπτει από τα συνημμένα ως παραρτήματα A.26 έως A.29 στο υπόμνημα απαντήσεως ότι η σύμβαση σχετικά με την αποκατάσταση του κεντρικού σταθμού ηλεκτρικής ενέργειας στο Derbendikhan, η οποία είχε συναφθεί μεταξύ της προσφεύγουσας-ενάγουσας και των αρχών του ιρακινού Κουρδιστάν, καταγγέλθηκε από τις τελευταίες λόγω του ότι δεν κατέστη δυνατή η καταβολή στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσού προερχόμενου από την Παγκόσμια Τράπεζα, διότι τη μεταφορά του ποσού δεν την επέτρεψε ενδιάμεση ευρωπαϊκή τράπεζα.
- 103 Εντούτοις, αφενός, ούτε τα έγγραφα που υποβλήθηκαν συνημμένως με το υπόμνημα απαντήσεως ούτε τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύουν σαφώς ότι η επίμαχη αναστολή του εμβάσματος αποτελούσε απόρροια της λήψεως των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

- 104 Αφετέρου, ακόμα και αν υποτεθεί ότι η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας αποδείχθηκε επαρκώς από την προσφεύγουσα-ενάγουσα η οποία υποστηρίζει, συναφώς, ότι η ως άνω αναστολή του εμβάσματος έλαβε χώρα λίγο μετά τη λήψη των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της και ότι αποφασίστηκε από ευρωπαϊκή τράπεζα, διαπιστώνεται ότι το υποστατό και το ύψος της ζημίας που επικαλείται η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν αποδείχθηκαν.
- 105 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί αποζημίωση ανερχόμενη στο 10 % της αξίας της επίμαχης συμβάσεως στο πλαίσιο των ανειλημμένων προπαρασκευαστικών εργασιών και στο 20 % της αξίας της ίδιας συμβάσεως στο πλαίσιο του «ελάχιστου τρέχοντος περιθωρίου κέρδους» στον οικείο βιομηχανικό τομέα.
- 106 Εντούτοις, τα προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν στηρίζονται σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν παρουσίασε ούτε την προσφορά της κατά το προσυμβατικό στάδιο για το επίμαχο έργο, η οποία θα μπορούσε να αποδείξει το συγκεκριμένο υπολογισθέν περιθώριο κέρδους, ούτε σαφή αποδεικτικά στοιχεία για τον γενικό συντελεστή αποδόσεως της ίδιας ή του βιομηχανικού τομέα εντός του οποίου δραστηριοποιείται. Αφετέρου, δεν γνωστοποίησε στο Γενικό Δικαστήριο ούτε τις καταστάσεις δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε στο πλαίσιο του έργου αποκαταστάσεως του κεντρικού σταθμού ηλεκτρικής ενέργειας στο Derbendikhan ή άλλα στοιχεία ικανά να αποδεικνύουν την ύπαρξη και το ύψος τους.
- 107 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη η αιτίαση της προσφεύγουσας-ενάγουσας σχετικά με το έργο αποκαταστάσεως του κεντρικού σταθμού ηλεκτρικής ενέργειας στο Derbendikhan.

Επί της υλικής ζημίας η οποία συνδέεται προς τη διακοπή των εμπορικών σχέσεων από τους Ευρωπαίους προμηθευτές της προσφεύγουσας-ενάγουσας

- 108 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι τόσο η Siemens AG όσοι και οι λοιποί Ευρωπαίοι προμηθευτές διέκοψαν τις εμπορικές τους σχέσεις μαζί της. Εντούτοις, η Siemens ήταν ο κύριος εταίρος της για την παροχή της πλειονότητας των μηχανημάτων και των εξαρτημάτων που συμπεριελάμβανε στις προσφορές της, με αποτέλεσμα τα εν εξελίξει και μελλοντικά σχέδιά της να παγώσουν.
- 109 Όσον αφορά την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας, η ρήξη των εμπορικών σχέσεων εκ μέρους των οντοτήτων που βρίσκονται εντός της Ένωσης αποτελεί αναπόφευκτη συνέπεια της λήψεως των περιοριστικών μέτρων. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται, στην προκειμένη περίπτωση, από το έγγραφο της Siemens το οποίο είναι συνημμένο στο παράρτημα Α.21 του υπομνήματος απαντήσεως, από το οποίο προκύπτει σαφώς ότι η διακοπή των εμπορικών σχέσεων μεταξύ της Siemens και της προσφεύγουσας-ενάγουσας αποτελεί άμεση συνέπεια της λήψεως των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της τελευταίας.
- 110 Όσον αφορά την ύπαρξη ζημίας, η ρήξη των σχέσεων με σημαντικούς προμηθευτές διαταράσσει, βεβαίως, τις δραστηριότητες μιας εταιρίας. Εντούτοις, η άρνηση προμήθειας προϊόντων δεν αποτελεί, καθεαυτή, ζημία. Συγκεκριμένα, ζημία γεννάται μόνον εάν η άρνηση αυτή αντικατοπτρίζεται στα οικονομικά αποτελέσματα της οικείας εταιρίας. Τούτο συμβαίνει, μεταξύ άλλων, όταν η εταιρία είναι υποχρεωμένη να αγοράζει τα ίδια προϊόντα υπό συνθήκες λιγότερο ευνοϊκές από άλλους προμηθευτές ή όταν η άρνηση παραδόσεως προκαλεί καθυστέρηση στην εκτέλεση των συμβάσεων οι οποίες έχουν συναφθεί με πελάτες, εκθέτοντας έτσι την εταιρία σε οικονομικές κυρώσεις. Ομοίως, στην περίπτωση που δεν μπορεί να βρεθεί εναλλακτικός προμηθευτής, μπορεί να καταγγελθούν υφιστάμενες συμβάσεις και μπορεί να παρεμποδιστεί η συμμετοχή της επίμαχης εταιρίας σε εν εξελίξει προσκλήσεις υποβολής προσφορών.

111 Στην προκειμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται τρεις συγκεκριμένες συμβάσεις οι οποίες επηρεάστηκαν από τη διακοπή των εμπορικών σχέσεων από τους Ευρωπαίους προμηθευτές της. Επίσης, παρουσιάζει άλλα στοιχεία τα οποία κατ' αυτήν αποδεικνύουν ότι υπέστη ζημία εξ αυτού του λόγου.

– Επί της συμβάσεως με τη Mobarakeh Steel Company

112 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι, λόγω της αρνήσεως αποστολής ορισμένου εξοπλισμού από τη Siemens, δεν ήταν σε θέση να εκπληρώσει τις συμβατικές της υποχρεώσεις έναντι της Mobarakeh Steel Company, η οποία κατήγγειλε την επίμαχη σύμβαση και απέκλεισε την προσφεύγουσα-ενάγουσα από τις μελλοντικές της προσκλήσεις υποβολής προσφορών. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη ζημία ύψους τουλάχιστον 2 000 000 ευρώ.

113 Συναφώς, προκύπτει από το έγγραφο της Mobarakeh Steel Company το οποίο παρουσιάζεται στο παράρτημα Α.24 του υπομνήματος απαντήσεως ότι αυτή πράγματι κατήγγειλε τη σύμβαση που είχε συνάψει με την προσφεύγουσα-ενάγουσα σχετικά με την πραγματοποίηση ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων, επιφυλάχθηκε του δικαιώματός της περί καταπτώσεως των τραπεζικών εγγυήσεων που είχε παράσχει η τελευταία και την απέκλεισε από τις μελλοντικές προσκλήσεις υποβολής προσφορών.

114 Ούτως εχόντων των πραγμάτων, σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του επίμαχου εγγράφου, η προθεσμία παραδόσεως που είχε προβλεφθεί στη σύμβαση ήταν εντός 15 μηνών από τις 15 Αυγούστου 2009 και, συνεπώς, η καταληκτική ημερομηνία παραδόσεως ήταν η 15η Νοεμβρίου 2010. Επομένως, ακόμα και αν η προσφεύγουσα-ενάγουσα είχε τηρήσει τις συμβατικές υποχρεώσεις που είχε αναλάβει, η λήψη των πρώτων περιοριστικών μέτρων εις βάρος της, η οποία έλαβε χώρα στις 23 Μαΐου 2011, ήτοι περισσότερο από έξι μήνες μετά την καταληκτική ημερομηνία παραδόσεως, δεν θα επηρέαζε την εκτέλεση της συμβάσεως με τη Mobarakeh Steel Company.

115 Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από την πέμπτη παράγραφο του επίμαχου εγγράφου, όπου η Mobarakeh Steel Company προσδιορίζει ρητώς την καθυστέρηση της προσφεύγουσας-ενάγουσας ως έναν από τους δύο λόγους καταγγελίας της επίμαχης συμβάσεως.

116 Επομένως, συνάγεται ότι η λήψη των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν ήταν ο αποφασιστικός και άμεσος λόγος της καταγγελίας της συμβάσεως με τη Mobarakeh Steel Company, το οποίο συνεπάγεται ότι η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προσαπτόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας δεν αποδείχθηκε από την προσφεύγουσα-ενάγουσα.

117 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη η αιτίαση σχετικά με τη σύμβαση που είχε συναφθεί με τη Mobarakeh Steel Company.

– Επί της συμβάσεως για τον εκσυγχρονισμό του ηλεκτρολογικού εξοπλισμού του φράγματος του Ευφράτη στη Συρία

118 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι, λόγω της διακοπής από τους Ευρωπαίους προμηθευτές κάθε εμπορικής σχέσεως μαζί της, δεν ήταν σε θέση να προμηθεύσει μεγάλο μέρος του εξοπλισμού, των εξαρτημάτων και των απαιτούμενων υλικών για τον εκσυγχρονισμό του ηλεκτρολογικού εξοπλισμού του φράγματος του Ευφράτη στη Συρία. Επισημαίνει ότι, ως εκ τούτου, υπέστη ζημία ανερχόμενη τουλάχιστον στο 30 % της αξίας του τμήματος της επίμαχης συμβάσεως που χρειάστηκε να αναθέσει σε υπεργολάβους, ήτοι 1 425 000 ευρώ, στο πλαίσιο των ανειλημμένων προπαρασκευαστικών εργασιών και του περιθωρίου κέρδους.

- 119 Από τα έγγραφα του Υπουργείου Αρδεύσεως της Συρίας προς την προσφεύγουσα-ενάγουσα, τα οποία παρουσιάστηκαν στα παραρτήματα Α.31 και Α.32 του υπομνήματος απαντήσεως, προκύπτει ότι η έναρξη και το χρονοδιάγραμμα των επίμαχων εργασιών έχουν αναβληθεί και ότι επιτράπη στην προσφεύγουσα-ενάγουσα να χρησιμοποιήσει «δευτερογενείς αντισυμβαλλομένους».
- 120 Ούτως εχόντων των πραγμάτων, πρώτον, τα επίμαχα έγγραφα δεν αποδεικνύουν, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα-ενάγουσα, ότι ο λόγος της καθυστέρησης υλοποίησης του έργου και της προσφυγής σε «δευτερογενείς αντισυμβαλλομένους» είναι η λήψη των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της.
- 121 Συναφώς, η προσφεύγουσα-ενάγουσα παρέθεσε, βεβαίως, στο παράρτημα Α.33 του υπομνήματος απαντήσεως, τον κατάλογο των μηχανημάτων και των εξαρτημάτων που είχαν προταθεί στην προσφορά της για το επίμαχο έργο. Ωστόσο, καίτοι ο εν λόγω κατάλογος περιλαμβάνει προϊόντα προερχόμενα από Ευρωπαίους κατασκευαστές, εντούτοις δεν παρουσιάστηκε κανένα στοιχείο το οποίο να αποδεικνύει ότι η παράδοση των ως άνω προϊόντων δεν μπόρεσε να λάβει χώρα λόγω της λήψεως των περιοριστικών μέτρων.
- 122 Δεύτερον, καίτοι η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη ζημία ανερχόμενη τουλάχιστον στο 30 % της αξίας του τμήματος της επίμαχης συμβάσεως που χρειάστηκε να αναθέσει σε υπεργολάβους, δεν προσκόμισε στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν την εν λόγω ζημία.
- 123 Αφενός, συγκεκριμένα, η αξία του τμήματος της συμβάσεως που ανατέθηκε σε υπεργολάβους αναφέρεται μόνο στον πίνακα ο οποίος παρατίθεται στο παράρτημα Α.5 της προσφυγής-αγωγής. Εντούτοις, ο πίνακας αυτός καταρτίστηκε από την ίδια την προσφεύγουσα-ενάγουσα. Επιπροσθέτως, επισημαίνει απλώς το συνολικό κόστος της υπεργολαβίας, χωρίς να προσδιορίζει τον κάθε λογής εξοπλισμό που διατέθηκε και την αξία του.
- 124 Αφετέρου, η δικογραφία που έχει στη διάθεσή του το Γενικό Δικαστήριο δεν περιλαμβάνει στοιχεία τα οποία να καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό του περιθωρίου κέρδους της προσφεύγουσας-ενάγουσας και το ποσό των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του οικείου έργου. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν παρουσίασε την προσφορά που υπέβαλε κατά το προσυμβατικό στάδιο, κάτι που θα συνεπαγόταν ότι στο παράρτημα της συμβάσεως θα αναφέρονταν λεπτομερειακώς οι τιμές, οι καταστάσεις δαπανών ή άλλα στοιχεία ικανά να στηρίξουν τα επιχειρήματά της όσον αφορά το ύψος της ζημίας που υπέστη.
- 125 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη η αιτίαση της προσφεύγουσας-ενάγουσας σχετικά με το έργο εκσυγχρονισμού του ηλεκτρολογικού εξοπλισμού του φράγματος του Ευφράτη.
- Επί της συμβάσεως σχετικά με την κατασκευή υποσταθμών ηλεκτρικής ενέργειας στο Kunduz και στο Baghlan (Αφγανιστάν)
- 126 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι, λόγω της διακοπής από τους Ευρωπαίους προμηθευτές της των εμπορικών σχέσεων, δεν ήταν σε θέση να προμηθεύσει μέρος των μηχανημάτων και του εξοπλισμού που είναι αναγκαία για την κατασκευή των υποσταθμών ηλεκτρικής ενέργειας στο Kunduz και το Baghlan. Επισημαίνει ότι υπέστη, ως εκ τούτου, ζημία ανερχόμενη σε τουλάχιστον 10 % της αξίας του τμήματος του έργου το οποίο χρειάστηκε να αναθέσει σε υπεργολάβους, ήτοι 729 210,80 ευρώ.
- 127 Προς στήριξη του επιχειρήματός της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα παρέθεσε, στο παράρτημα Α.34 του υπομνήματός της απαντήσεως, την επίμαχη σύμβαση, η οποία περιλαμβάνει παράρτημα στο οποίο απαριθμούνται τα προταθέντα μηχανήματα και τα εξαρτήματα, μεταξύ των οποίων και προϊόντα προερχόμενα από Ευρωπαίους κατασκευαστές.

- 128 Στην απάντησή της στα ερωτήματα του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία υπεβλήθη στις 31 Ιανουαρίου 2014, η προσφεύγουσα-ενάγουσα διευκρίνισε, περαιτέρω, ότι το έγγραφο της Siemens σχετικά με την ακύρωση της παραγγελίας με αριθμό P06000/CO/3060, η οποία παρατίθεται στο παράρτημα A.21 του υπομνήματος απαντήσεως, αφορούσε τα μηχανήματα τα οποία προορίζονταν για την κατασκευή των υποσταθμών ηλεκτρικής ενέργειας στο Kunduz και στο Baghlan, καθώς και ορισμένα έργα στο Ιράν.
- 129 Εντούτοις, πρώτον, η δικογραφία που έχει στη διάθεσή του το Γενικό Δικαστήριο δεν περιλαμβάνει στοιχεία, όπως αλληλογραφία με τις αφγανικές αρχές, ικανά να αποδείξουν ότι οι όροι της επίμαχης συμβάσεως χρειάστηκε να τροποποιηθούν κατόπιν της λήψεως των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της προσφεύγουσας-ενάγουσας, ιδίως μέσω προσφυγής σε υπεργολάβους.
- 130 Δεύτερον, ελλείψει σχετικών διευκρινίσεων, δεν αποδείχθηκε ότι η ακύρωση της παραγγελίας με αριθμό P06000/CO/3060 από τη Siemens είχε ως συνέπεια την αδυναμία της προσφεύγουσας-ενάγουσας να εκτελέσει την επίμαχη σύμβαση χωρίς να προσφύγει σε υπεργολάβους.
- 131 Τρίτον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν προσδιόρισε εάν η ζημία που υποστηρίζει ότι υπέστη συνίστατο σε διαφυγόν κέρδος, σε δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε στο πλαίσιο του οικείου έργου ή σε άλλη ζημία. Επίσης, δεν προσκόμισε στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν το οικονομικό κόστος του τμήματος της επίμαχης συμβάσεως το οποίο υποστηρίζει ότι ανατέθηκε σε υπεργολάβους και ότι η ζημία που υπέστη αντιστοιχούσε στο 10 % του ποσού αυτού.
- 132 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη η αιτίαση της προσφεύγουσας-ενάγουσας σχετικά με το έργο κατασκευής των υποσταθμών ηλεκτρικής ενέργειας στο Kunduz και στο Baghlan.
- Επί των λοιπών στοιχείων τα οποία παρουσίασε η προσφεύγουσα-ενάγουσα
- 133 Πρώτον, στο παράρτημα A.5 της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα παρουσίασε πίνακα στον οποίο παρατίθενται, στο μέρος του Α, τα έργα στην αλλοδαπή τα οποία επηρεάζονται από τα περιοριστικά μέτρα, στο μέρος του Β, οι προσκλήσεις υποβολής προσφορών στην αλλοδαπή που έχασε λόγω της λήψεως των περιοριστικών μέτρων και, στο μέρος του Γ, η αξία του εξοπλισμού που αγόρασε ή επρόκειτο να αγοράσει από Ευρωπαίους προμηθευτές και δεν μπόρεσε να παραδοθεί για τον ίδιο λόγο.
- 134 Συναφώς, πρέπει καταρχάς να επισημανθεί ότι τα έργα τα οποία παρατίθενται υπό τους αριθμούς 1 έως 3 του μέρους του Α είναι αυτά στα οποία αναφέρονται οι αιτιάσεις οι οποίες εξετάστηκαν αντιστοίχως στις σκέψεις 102 έως 107 και 118 έως 132 ανωτέρω.
- 135 Εν συνεχεία, όσον αφορά το έργο το οποίο παρατίθεται υπό τον αριθμό 4 του μέρους Α του επίμαχου πίνακα και στις τέσσερις προσκλήσεις υποβολής προσφορών που αναφέρονται στο μέρος Β του ως άνω πίνακα, πρέπει να επισημανθεί ότι ο τελευταίος καταρτίστηκε από την ίδια την προσφεύγουσα-ενάγουσα, ότι δεν στηρίζεται σε άλλα στοιχεία και ότι δεν περιλαμβάνει καμία ένδειξη ικανή να αποδείξει ότι η ζημία που η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη οφείλεται πράγματι στη διακοπή από τους Ευρωπαίους προμηθευτές των εμπορικών σχέσεων.
- 136 Τέλος, όσον αφορά το μέρος Γ του επίμαχου πίνακα, επισημάνθηκε ήδη στη σκέψη 110 ανωτέρω ότι άρνηση προμήθειας προϊόντων προκαλεί τη γένεση ζημίας μόνον εάν αντικατοπτρίζεται στα οικονομικά αποτελέσματα της οικείας εταιρίας. Εντούτοις, η προσφεύγουσα-ενάγουσα αναφέρει απλώς τη συνολική αξία των προϊόντων που φέρονται να εμπλέκονται, χωρίς να τα προσδιορίζει με οποιονδήποτε τρόπο και χωρίς να προσδιορίζει τις συγκεκριμένες αρνητικές συνέπειες της αρνήσεως παραδόσεως των οικείων προϊόντων.

- 137 Για τους λόγους αυτούς, το παράρτημα Α.5 της προσφυγής-αγωγής δεν συνιστά επαρκή απόδειξη ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέστη ζημία λόγω της λήψεως των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της.
- 138 Δεύτερον, στο παράρτημα Α.7 της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα παρουσίασε κατάλογο των αλλοδαπών προμηθευτών της, ο οποίος περιλαμβάνει μεγάλο αριθμό Ευρωπαίων προμηθευτών. Εντούτοις, όπως ακριβώς και στο μέρος Γ του πίνακα που παρατίθεται στο παράρτημα Α.5 της προσφυγής-αγωγής, ο κατάλογος αυτός δεν περιλαμβάνει στοιχεία για τις παραγγελίες που πράγματι έγιναν στις επίμαχες εταιρίες και οι οποίες δεν μπόρεσαν να εκτελεστούν, ούτε προσδιορίζει τις συγκεκριμένες αρνητικές συνέπειες της αρνήσεως παραδόσεως, με αποτέλεσμα να μη συνιστά επαρκές αποδεικτικό στοιχείο της ζημίας που η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη.
- 139 Το παράρτημα Α.7 της προσφυγής-αγωγής δεν στηρίζει ούτε το γενικότερο επιχείρημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατά το οποίο τα εν εξελίξει και μελλοντικά της έργα έχουν παγώσει, δεδομένου ότι κανένα στοιχείο του καταλόγου των αλλοδαπών προμηθευτών δεν καθιστά δυνατό τον καθορισμό της αναλογίας του εξοπλισμού που αγόρασε η προσφεύγουσα-ενάγουσα από τους Ευρωπαίους προμηθευτές, ήτοι το γεγονός ότι ο επίμαχος εξοπλισμός δεν μπορεί να αντικατασταθεί με άλλον, μη ευρωπαϊκής προελεύσεως.
- 140 Τρίτον, το έγγραφο της Siemens το οποίο παρουσιάζεται στο παράρτημα Α.21 του υπομνήματος απαντήσεως αναφέρει ότι η παραγγελία της προσφεύγουσας-ενάγουσας με αριθμό Ρ06000/CO/3060 δεν μπόρεσε να γίνει δεκτή λόγω της λήψεως των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της.
- 141 Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 128 ανωτέρω, κατά τις επισημάνσεις της προσφεύγουσας-ενάγουσας, η επίμαχη παραγγελία αφορούσε τον εξοπλισμό που προοριζόταν για την κατασκευή των υποσταθμών ηλεκτρικής ενέργειας στο Kunduz και στο Baghlan καθώς και για ορισμένα έργα στο Ιράν.
- 142 Αφενός, όσον αφορά τα έργα κατασκευής υποσταθμών ηλεκτρικής ενέργειας στο Kunduz και στο Baghlan, αρκεί η παραπομπή στις σκέψεις 126 έως 132 ανωτέρω.
- 143 Αφετέρου, καθόσον το έγγραφο της Siemens αφορά έργα στο Ιράν τα οποία επικαλείται η προσφεύγουσα-ενάγουσα και τα οποία δεν εξετάστηκαν στις σκέψεις 126 έως 132 ανωτέρω, δεν συνιστά, καθεαυτό, επαρκές αποδεικτικό στοιχείο ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέστη ζημία. Συγκεκριμένα, προκειμένου να προσκομισθεί τέτοιου είδους αποδεικτικό στοιχείο, θα ήταν αναγκαίο να προσκομισθούν, τουλάχιστον, στοιχεία σχετικά με την ταυτότητα και τους όρους των επίμαχων έργων και την επίπτωση της ακυρώσεως της παραγγελίας με αριθμό Ρ06000/CO/3060 επί της υλοποίησής τους.
- 144 Τέταρτον, η προσφεύγουσα παρουσίασε, στο παράρτημα των παρατηρήσεων της 20ής Φεβρουαρίου 2014, αποσπάσματα από τα βιβλία της για τα φορολογικά έτη 2010/2011, 2011/2012 και 2012/2013, καθώς και συνοπτικό πίνακα. Τα έγγραφα αυτά αποδεικνύουν, κατ' αυτήν, την σοβαρή πτώση του κύκλου εργασιών της και, συνεκδοχικώς, ζημία την οποία φέρεται να υπέστη λόγω της λήψεως και της διατηρήσεως των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της.
- 145 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, καίτοι τα αποσπάσματα των βιβλίων της προσφεύγουσας-ενάγουσας και ο επίμαχος συνοπτικός πίνακας πράγματι καταγράφουν σημαντική πτώση του κύκλου εργασιών της, δεν αποδεικνύουν τις αιτίες της εξελίξεως αυτής. Ως εκ τούτου, είναι αδύνατον να κριθεί εάν και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, σε ποιο μέτρο η εν λόγω πτώση οφείλεται στη λήψη και τη διατήρηση των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της προσφεύγουσας-ενάγουσας και όχι σε άλλους παράγοντες, όπως η γενικότερη αλλαγή του οικονομικού περιβάλλοντος.
- 146 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τον επίμαχο συνοπτικό πίνακα, το μεγαλύτερο μέρος της εν λόγω πτώσεως, με απόλυτους όρους, συνδέεται με τα έργα στο Ιράν. Αντιθέτως, με εξαίρεση το έγγραφο της Siemens το οποίο παρουσιάστηκε στο παράρτημα Α.21 του υπομνήματος απαντήσεως, το οποίο εξετάστηκε σε αυτό το πλαίσιο στη σκέψη 143 ανωτέρω, τα

λοιπά συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία παρουσιάστηκαν από την προσφεύγουσα-ενάγουσα αφορούν έργα στην αλλοδαπή. Κατά συνέπεια, αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία δεν είναι ικανά να συμπληρώσουν αποτελεσματικώς τα λοιπά έγγραφα τα οποία είναι συνημμένα στις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας-ενάγουσας της 20ής Φεβρουαρίου 2014 προκειμένου να συναχθούν αρκούντως ασφαλή συμπεράσματα ως προς την ύπαρξη και τον βαθμό αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των περιοριστικών μέτρων εις βάρος της προσφεύγουσας-ενάγουσας και της πτώσεως του κύκλου εργασιών της.

- 147 Κατά τα λοιπά, ακόμα κι αν υποθεθεί ότι τέτοια αιτιώδης συνάφεια είναι δυνατόν να συναχθεί, με επαρκή βαθμό βεβαιότητας, από την ίδια την ύπαρξη των οικείων περιοριστικών μέτρων με τα οποία επιδιώκεται, εξ ορισμού, ο περιορισμός της ελεύθερης ασκήσεως της οικονομικής δραστηριότητας της προσφεύγουσας-ενάγουσας, γεγονός παραμένει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία τα οποία να καθιστούν δυνατή την εκτίμηση της εκτάσεως της ζημίας που υπέστη. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν παρουσίασε στοιχεία τα οποία να καθιστούν δυνατόν, αφενός, να εκτιμηθεί η αναλογία της μείωσης του κύκλου εργασιών της η οποία μπορεί να αποδοθεί στα περιοριστικά μέτρα εις βάρος της και, αφετέρου, να προσδιορισθεί το ύψος της ζημίας που πράγματι υπέστη λόγω της μείωσης αυτής. Εντούτοις, τέτοια στοιχεία θα ήταν κατά μείζονα λόγο αναγκαία στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι, κατά τα προσκομισθέντα έγγραφα, η κερδοφορία της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν επηρεάστηκε από τα ως άνω μέτρα καθ' όμοιο τρόπο με τον κύκλο εργασιών της.
- 148 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας-ενάγουσας σχετικά με τη διακοπή από τους Ευρωπαίους προμηθευτές της των εμπορικών σχέσεων, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί το παραδεκτό των στοιχείων που παρουσιάστηκαν στο παράρτημα των παρατηρήσεων της προσφεύγουσας-ενάγουσας της 20ής Φεβρουαρίου 2014, το οποίο αμφισβητήθηκε από το Συμβούλιο.
- 149 Επομένως, προσήκει να επιδικασθεί στην προσφεύγουσα-ενάγουσα χρηματική ικανοποίηση ύψους 50 000 ευρώ λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη και να απορριφθεί το αίτημα περί αποζημιώσεως για υλική ζημία.

Επί των τόκων

- 150 Όσον αφορά το αίτημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας περί επιδικάσεως τόκων, επισημαίνεται, αφενός, ότι το ποσό της επιδικασθείσας χρηματικής ικανοποιήσεως λαμβάνει υπόψη την ηθική βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα έως την ημέρα εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν τίθεται ζήτημα επιδικάσεως τόκων για την περίοδο που προηγείται της ημερομηνίας αυτής.
- 151 Αφετέρου, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, το ποσό της οφειλομένης αποζημιώσεως αυξάνεται κατά τους τόκους υπερημερίας υπολογιζομένους από της ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως με την οποία αναγνωρίζεται η υποχρέωση αποζημιώσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις Dumortier κ.λπ. κατά Συμβουλίου, EU:C:1979:223, σκέψη 25, Mulder κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-104/89 και C-37/90, Συλλογή, EU:C:2000:38, σκέψη 35· Agraz κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-285/03, EU:T:2008:526, σκέψη 55). Κατά τη νομολογία, το εφαρμοστέο επιτόκιο υπολογίζεται βάσει του επιτοκίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως, το οποίο ίσχυε κατά την κρίσιμη χρονική περίοδο, προσαυξανόμενο κατά δύο μονάδες (αποφάσεις της 13ης Ιουλίου 2005, Camar κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-260/97, Συλλογή, EU:T:2005:283, σκέψη 146, και Agraz κ.λπ. κατά Επιτροπής, EU:T:2008:526, σκέψη 55).

152 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το Συμβούλιο οφείλει να καταβάλει τόκους υπερημερίας από της εκδόσεως της αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση μέχρι την πλήρη εξόφληση της οφειλομένης χρηματικής ικανοποιήσεως, με βάση το καθοριζόμενο από την ΕΚΤ επιτόκιο για τις κυριότερες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως, που ίσχυε για την οικεία περίοδο, προσαυξημένο κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες.

Επί των δικαστικών εξόδων

153 Το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να αποφανθεί αφενός, επί των δικαστικών εξόδων της κύριας διαδικασίας και, αφετέρου, επί των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, για τα οποία είχε επιφυλαχθεί στη διάταξη της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, *Safa Nicu Serahan κατά Συμβουλίου* (T-384/11 R, EU:T:2011:545).

154 Συναφώς, δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα δικαστικά έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων.

155 Στην προκειμένη περίπτωση, το Συμβούλιο ηττήθηκε όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας και ως προς μέρος του αιτήματος αποζημιώσεως, ενώ η προσφεύγουσα-ενάγουσα ηττήθηκε, ιδίως, κατά το πλείστον μέρος του τελευταίου αιτήματος. Υπό τις συνθήκες αυτές, αποφασίζεται το Συμβούλιο να φέρει, εκτός από τα δικά του δικαστικά έξοδα, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων της προσφεύγουσας-ενάγουσας, η οποία θα φέρει το εναπομένον ήμισυ των δικαστικών της εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει, καθόσον αφορούν τη Safa Nicu Serahan Co.:**
  - το σημείο 19 του μέρους I, στοιχείο B, του παραρτήματος I του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 503/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 όσον αφορά περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν,
  - το σημείο 61 του μέρους I, στοιχείο B, του παραρτήματος IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010.
- 2) Υποχρεώνει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταβάλει στη Safa Nicu Serahan 50 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που αυτή υπέστη.
- 3) Η προς καταβολή χρηματική ικανοποίηση στη Safa Nicu Serahan προσαυξάνεται με τόκους υπερημερίας από της εκδόσεως της αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση μέχρι την πλήρη εξόφληση της οφειλομένης χρηματικής ικανοποιήσεως, με βάση το καθοριζόμενο από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα επιτόκιο για τις κυριότερες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως, που ίσχυε για την οικεία περίοδο, προσαυξημένο κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες.
- 4) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.
- 5) Το Συμβούλιο φέρει τα δικαστικά του έξοδα σχετικά με την κύρια διαδικασία και με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων της Safa Nicu Serahan σχετικά με τις ίδιες διαδικασίες. Η Safa Nicu Serahan φέρει το ήμισυ των δικαστικών της εξόδων σχετικά με την κύρια διαδικασία και με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Νοεμβρίου 2014.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	1
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	3
Σκεπτικό	4
1. Επί του αιτήματος ακυρώσεως της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στους επίμαχους καταλόγους	4
2. Επί του αιτήματος ακυρώσεως της εγγραφής της επωνυμίας των «θυγατρικών εταιριών» της προσφεύγουσας-ενάγουσας στους επίμαχους καταλόγους	6
3. Επί του αιτήματος αποζημίωσης	7
Επί του παράνομου χαρακτήρα της προσαπτόμενης στο Συμβούλιο συμπεριφοράς	7
Επί του υποστατού της ζημίας και επί της υπάρξεως αιτιώδους συνάφειας	10
Επί της ηθικής βλάβης	12
Επί της υλικής ζημίας η οποία συνδέεται προς το κλείσιμο ορισμένων λογαριασμών της προσφεύγουσας-ενάγουσας και προς την αναστολή των πληρωμών της σε ευρώ από τις ευρωπαϊκές τράπεζες	13
Επί της υλικής ζημίας η οποία συνδέεται προς τη διακοπή των εμπορικών σχέσεων από τους Ευρωπαίους προμηθευτές της προσφεύγουσας-ενάγουσας	15
– Επί της συμβάσεως με τη Mobarakeh Steel Company	16
– Επί της συμβάσεως για τον εκσυγχρονισμό του ηλεκτρολογικού εξοπλισμού του φράγματος του Ευφράτη στη Συρία	16
– Επί της συμβάσεως σχετικά με την κατασκευή υποσταθμών ηλεκτρικής ενέργειας στο Kunduz και στο Baghlan (Αφγανιστάν)	17
– Επί των λοιπών στοιχείων τα οποία παρουσίασε η προσφεύγουσα-ενάγουσα	18
Επί των τόκων	20
Επί των δικαστικών εξόδων	21